

"Босна е дувло на европскиот тероризам, а Косово легло на мафијата. Европа тоа мора да го сфати". Уште пред неколку години за ова предупреди директорот на Европскиот центар за безбедност и тероризам, Клод Моник. Муслимански терористи од Алжир, Мароко, Франција, Белгија и од Германија сè уште ги користат Косово и Босна и Херцеговина како полигони за изведување терористички напади на европска територија. Тие можеби мируваат, некој мисли дека воопшто ги нема, дека заминале некаде. Но, анализите на европските служби во континуитет покажуваат дека тие се тука, вгнездени во своите глумички дупки и чекаат погодни прилики и неприлики. Дали Европа има јасен став кога е во прашање тероризмот, е прашање на кое стручњациите никогаш не добиле веродостоен одговор.

Фундаменталистите се подготвени тогаш кога ќе им се создаде можност, да ја кренат во воздух која и да било амбасада на некоја земја која им пречи во остварувањето на нивните намери и цели, да ги нападат базите на НАТО или да изведат акции врз цивилни објекти.

Одбранбената европска антитерористичка доктрина отсутствува. Таа е парцијална, неодлучна, недефинирана. Хаотичната состојба во Босна претставува исклучителна можност за нов терористички бран, кој може да се прошири низ Европа. Јавна тајна е дека во

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ИСЛАМСКИТЕ МЕЃУНАРОД

Зеница сè уште постојат кампови за обука на радикални исламисти, а федералната Влада во Сараево тој проблем во континуитет го запоставува. Тие кампови се сместувалишта за поединци или за групи кои пристигнуваат од Турција, Мароко, но и од Шведска.

Разбивањето на овие мрежи е клучното решение за безбедносните проблеми. Зошто не се преземаат мерки за нивно неутрализирање и елиминирање е прашање кое внесува простор за сомневање во оние кои се залагаат за глобалната борба против тероризмот. Замижувањето на европските земји пред вистинските проблеми, кои сега стојат во нивното предворје, може фатално да се одрази врз стабилноста и безбедноста.

Неодамна на босанската државна телевизија е прикажана репортажа за еден исламски снајперист, кој убива американски војници во Багдад. Емитирањето на филмот пред јавноста покренала лавина реакции зошто такви содржини се емитираат на федералниот канал, кој ја дал дозволата за тоа, и од каде пристигнале тие снимки. Според некои извори, филмот во Сараево е донесен од некои муџахедини, кои се бореле против Американците и нивните сојузници во Ирак. Веднаш по неговото јавно прикажување т.н. муџахедински бестселер во форма на дискови е растурен по босанските клубови, се продава по пазарите, го има речиси во секој втор муслимански дом. Пропагандниот материјал трае половина час и е преполн со застрашувачки сцени од егзекуции на мировниците во Ирак. Целта на неговото создавање е да ги поттикне новите радикални исламистички групи во Босна на нови акции против непријателското опкружување - Србите и Хрватите. Како што веќе е познато, на подрачјето на босанската федерација сè уште има припадници на терористичките одреди на "Ел Муџахедин", кои во текот на регионалните судири во изминатите години доброволно војуваа во Ирак или во Авганистан, како дел од нивниот цихад против "неверниците". Емитирањето на филмот во Босна, според експертските служби претставува класичен тероризам, за кој веќе се бара истрага, кој го дистрибуирал, кој дозволил да се емитира и кој го

ДАЛИ СЕ УШТЕ ГИ ДРЖИ КОНЦИТЕ ВО СВОИ РАЦЕ?

ЗАКОНИ НАД НОТО ПРАВО

КОСОВСКО-БОСАНСКИ СТРУКТУРИ ПОВРЗАНИ СО АЛ КАИДА

На последниот американски црн список за забрана на влез и финансирање на лица и организации, кои се против западните интереси, се најдоа дури 1.152 имиња од Босна и Херцеговина.

Поголемиот дел од нив се радикални исламистички терористички организации и нивни припадници. Врз основа на податоците од списокот на сите нив им се замрзнати банкарските сметки. Веќе долго време на тој список на непожелни се наоѓа поранешниот началник на босанската тајна служба, Бакир Алиспахиќ, потоа армискиот логистичар и трговец со оружје, Хасан Ченгиќ, и ним слични. Блокирани

се и некои хуманитарни организации, чија главна дејност била финансирање на тероризмот. Меѓу нив се една кувајтска организација со канцеларија во Босна, интернационални муслимански фондации, Ал Харамеин, Босанска идеална футура и многу други. На американскиот список се наоѓаат и повеќе од двесте лица и организации од Косово, кои се поврзани со терористичката мрежа во Босна. Станува збор за исламистичко-фундаменталистички организации, кои истовремено имале свои претставништва на Косово, во Босна, но и во Хрватска. САД сметаат дека целата оваа структура е мрежно поврзана и дека има врска со Ал каида.

поттикнува фундаментализмот во Босна и Херцеговина. Ранливоста на оваа поранешна југословенска република сè уште е голема, пред сè, ако се имаат предвид поделбите на етничка и територијална основа на трите конститутивни народи. Одредени извори спомнуваат дека се откриени некои групи на босански исламисти, кои по секоја цена се обидуваат да ги заведат младите Бошњаци, да ги обучат, да ги регрутираат и да ги испратат на борбените полиња каде што има Американци. Станува збор за Месуд Јашаревиќ, Есад Бркиќ, Енвер Делиќ и Енес Цане, кои поголемиот дел од своите активности извршуваат надвор од Босна. Учеството на босанските државјани од муслиманска вероисповест во војните во Ирак, Авганистан или во Чеченија не е ништо ново и непознато за регионалната и за светската јавност. Уште за време на советската операција во Авганистан, во 1987 и 1988 година, на страната на Талибанците се бореле босански муџахедини, за кои пишуваа и сараевските весници. Бошњациите војуваа и против Русите во Чеченија, а беа дел од озлогласените одреди на "Ел Муџахедин". За оваа работа се огласија и некои европски разузнавачки служби, пред сè, германската, која излезе со информации дека на Балканот сè почесто се врбуваат лица за војување во Ирак. Нивните патешествија низ Сирија, Иран и Саудиска Арабија беа само дополнителен поттик за пофанатична борба против западните сојузници, бидејќи таму се запознале со тврдокорниот ислам, односно со фундаментализмот. За учеството на босанските муџахедини во ирачката војна пред неколку години сведочеа и француски новинари, кои четири месеци биле држени во заложништво од страна на т.н. Исламска армија на Ирак. Дел од нив имале обука во кампот на Осам бин Ладен и се бореле во Авганистан. Интересен е фактот дека двајцата француски новинари, според нивните сведочења, често морале да слушаат касети со муслимански песни од Босна.

ЏИХАДОТ НЕ ПРИЗНАВА ТРАЕН МИР

Сè повеќе светски аналитичари и експерти ја истражуваат и ја анализираат основата на исламскиот фундаментализам и фанатизам, пред сè, тезата зошто исламскиот џихад се судрува со сите народи и држави во светот, кои прифатиле друга религија. За да се добие комплетна слика за проблемот во истражувањето се поаѓа од повеќе аспекти - историски, геополитички, правни и, пред сè, оние кои се поврзани со етичката и моралната природа. Најголемиот проблем лежи во фактот дека џихадот се наметнува како обврска на

Џихадистите на Косово постигнаа две цели. Првата е отфрлањето на основните начела и одредби на меѓународното право, во согласност со водечките сили на т.н. куффар. Втората цел е негирањето на правата на српскиот народ да се врати повторно на својата територија и да ја населат областа која е негова и на неговите предци, што претставува идеологија на џихадот. Според аналитичарите, тоа е прва фактичка и правна победа на џихадот на европска територија. Дали втората ќе се оствари на територијата на Босна и Херцеговина зависи од тактиката и од стратегијата на големите сили, кои ги креираат геополитичките текови.

Во својата автобиографска книга, поранешниот пакистански претседател, Первез Мушараф, наведе дека британската разузнавачка служба МИ-6 тајно регрутирала муслимани од Босна, кои подоцна пре-

минале во Ал Каида за да протестираат против, како што вели тој, "српската агресија на Босна". Истите тие лица подоцна дојдоа на Косово за да продолжат со џихадот. Според тврдењата на Мушараф, британската МИ-6 го регрутирала познатиот терорист, Омар Шейк, додека уште бил на престижната лондонска економска школа и го упатила на протести против Србите, за време на почетокот на војната во Босна, а потоа бил испратен на Косово за да војува против српските сили.

секој муслиман и тој претставува збир на сите настојувања и напори муслиманската религија да добие доминантен облик во светот. Тоа е повик за мобилизација со сите средства кои стојат на располагање, силата и моќта на поединците да се стават на располагање за постигнување на виши цели. Тоа не подразбира само опстанок на верата, туку и нејзино ширење низ просторот и времето. За постигнување на овие цели поединецот мора да биде физички и психички подготвен на најголема жртва, да го положи сопствениот живот низ

мачеништво. За возврат, според верувањето кое произлегува од верските догми, тој ќе добие место во рајската населба. Сè повеќе има теории кои велат дека џихадот претставува начин на живот, кој ја раководи индивидуата од детските денови, па до смртта. Тој е дел од исламската култура, систем на муслиманската цивилизација. Тој е вткаен во државната и во националната стратегија на државите, кои го прифатиле како основа на нивното живеење. Заради тоа, првите муслимански водачи во светот џихадот го вброиле во првите шест оружја на исламот. Западот не само што е разочаран од ваквата поставеност на муслиманските догми во современиот свет, туку е гневен на таквите облици на општење во исламските земји. Затоа одамна е отфрлена практиката да се прават мировни договори со исламистите, бидејќи џихадот не признава траен мир. Меѓународното право не се признава, не се прифаќаат меѓународните односи. Принципите кои произлегуваат од востановените интернационални норми се отфрлени од организациите, владите и државите, кои им се потчинуваат на исламистичките доктрини. Меѓународното право не се прифаќа од фундаментални причини, бидејќи тоа е во спротивност со шеријатот кој, пак, вели дека над него нема посилни прописи. За зачувување на облиците на шеријатот, како врв на законот во исламските земји, џихадот мора да биде дел од државната политика и од државниот систем на владеење. Интересно е тоа што во муслиманскиот свет џихадистите никој не ги перцепира како отпадници од верата, туку напротив ги поддржуваат, ги почитуваат. Нешто слично се случувало и во христијанството пред околу два милениума, кога мачениците кои го положиле својот живот за ширење на верата подоцна ги прогласувале за светци. Сепак, кога станува збор за џихадот, тој веќе 14 века е основа за непомирливоста и нетрпеливоста меѓу Сунитите и Шиитите. Нивните постојани судири, кои се најизразени на Блискиот

Апелирам до сите демократски земји повторно да ја разгледаат својата стратегија против екстремизмот, бидејќи сегашната борба против ова зло е збунувачка и погрешна. Американците сакаа да изградат систем на солидарност во дефинирањето на борбата против еден заеднички непријател. Меѓутоа, силите на насилниот екстремизам се разликуваат и не можат да се сметаат како едно тело. Со таквиот пристап им се овозможува на оние групи, кои немаат ништо заедничко, да се обединат и да соработуваат. Демократиите мораат да му одговорат на тероризмот со почитување на законот, а не со негово кршење.

Дејвид Милибанд, британски секретар за надворешни работи

Исток, се дел од различното поимање на муслиманските свети закони. Ширењето на џихадот низ исламските земји денес создаде кризни жаришта во многу региони, од Ирак, Авганистан, Пакистан и Индија, до Турција, Либија, Сирија, Филипини и Индонезија, Судан, Етиопија. Балканскиот џихад е приказна сама за себе. Колку и да е поврзан со светскиот исламски тренд, сепак неговите форми на овие простори имаат поинакви можности за виреење. Келиите во Босна, на Косово, во Санџак или Прешево, имаат цел во блиска иднина да ја разлишаат стабилноста на Европа која, исто така, претставува трн во окото на најголемиот дел терористички организации во светот, предводени од Ал Каида.

